

Czego należy oczekiwać, gdy dziecko idzie do szpitala.

Akcja na Rzecz Chorych Dzieci (oddział w Szkocji) [ang. Action for Sick Children (Scotland) – ASC(S)] działa w Szkocji od ponad 30 lat na rzecz wszystkich dzieci, młodych ludzi oraz ich rodzin, aby promować i prowadzić kampanię w celu uzyskania jak najwyższych standardów opieki zdrowotnej w czasie choroby. Pełnimy rolę łącznika pomiędzy służbą zdrowia, a pacjentami i ich rodzinami.

Przed ukończeniem siódmego roku życia 50% wszystkich dzieci będzie przyjętych do szpitala. Większość z nich zostanie poddana leczeniu, wyzdrowieje i wróci do domu, ale w niektórych przypadkach choroba może okazać się skomplikowana i przerodzi się w przewlekłą, wymagającą regularnych wizyt lub pobytów w szpitalu w ciągu trwania ich życia.

Wiemy od dawna, że większość dzieci odnosi korzyść ze wsparcia opiekuna/rodzica podczas pobytu w szpitalu. Tak samo uznajemy wagę dobrej, właściwej i udzielonej na czas informacji w pomaganiu rodzinom w lepszym radzeniu sobie z nieznaną lub powodującą zmartwienia sytuacją. Ta broszura odpowie na niektóre z pytań, które rodziny mogą mieć i jest przeznaczona do użytku wraz ze wszelkimi informacjami, które otrzymacie ze szpitala.

Większość szpitali wysyła informacje i instrukcje przed wizytą w szpitalu (przedszpitalna broszura informacyjna [ang.: pre-admission information booklet]). Pamiętaj, aby o nią poprosić, jeżeli jej nie otrzymasz.

ASC(S) jest członkiem Europejskiego Stowarzyszenia Dzieci w Szpitalu [ang. European Association for Children In Hospital (EACH)], które wydało kartę EACH. Wyznacza ona 10 standardów opieki zdrowotnej nad dziećmi i młodymi ludźmi. Szpitale prowadzą działania zmierzające do osiągnięcia tych standardów.

WIZYTA W SZPITALU

Jak to jest?

Po przyjęciu do szpitala, dziecku przydziela się łóżko na oddziale dziecięcym i przedstawia się je jego specjalnej **przypisanej z imienia i nazwiska** pielęgniarce.

Pielęgniarki i lekarzy łatwo rozpoznać, ponieważ wszyscy noszą uniformy i mają plakietki z imieniem i nazwiskiem.

Zazwyczaj oddziały dziecięce są jasnymi, radosnymi miejscami, które zostały specjalnie urządzone tak, aby podobały się dzieciom. Wiele szpitali ma wydzielone miejsca do zabawy, z zabawkami i grami odpowiednimi dla dzieci w różnym wieku. Zazwyczaj jest też telewizor, odtwarzacz DVD i inny sprzęt elektroniczny. Niektóre szpitale mogą również mieć wyznaczone miejsca szkolne.

Co powiedzieć dziecku?

To zależy od wieku dziecka i przyczyny jego pobytu w szpitalu. Nastolatek prawdopodobnie będzie potrafił przyjąć pełne wyjaśnienie, jednak pięciolatki będzie to musiało być przedstawione w prosty sposób. W każdym przypadku najlepiej jest być na tyle szczerym, na ile jest to tylko możliwe, jakkolwiek przekazanie wszystkich szczegółów może nie być właściwe.

Bardzo ważne jest również uspokojenie dziecka na tyle, na ile jest to możliwe, jednocześnie kontrolując swoje własne obawy. Nawet małe dzieci wyczuwają oznaki zaniepokojenia. Im szczęśliwsze i bardziej rozluźnione jest dziecko, tym szybciej poczuje się lepiej.

Najistotniejsze porady gwarantujące szczęśliwy pobyt:

- Zapytaj na oddziale, czy możesz zorganizować wizytę przedszpitalną przed przyjęciem do szpitala.
- Zapytaj w Twojej lokalnej bibliotece lub poszukaj na naszej stronie www.ascscotland.org.uk listy książek przeznaczonych dla dzieci idących do szpitala.
- Wyjaśnij rzeczy małym dzieciom krok po kroku, ale nie ze zbyt dużym wyprzedzeniem – kilka dni przed przyjęciem do szpitala jest wystarczająco wcześnie dla pięciolatka.
- Uspokój małe dzieci, że nie idą do szpitala za karę – wiele z nich myśli że tak jest.
- Upewnij się, że dzieci wiedzą, że wrócą znowu do domu, ale nie podawaj konkretnego dnia.
- Wyjaśnij starszym dzieciom, co się dzieje. Nie zakładaj, że wiedzą, ponieważ nie pytały lub sprawiają wrażenie pewnych siebie. Używaj słów, które rozumieją, jako że dzieci mogą źle zrozumieć pojęcia, których nie znają, a to może spotęgować ich obawy.
- Nie obiecuj, że nie będzie bolało – może boleć – mów prawdę i rozmawiaj o sposobach radzenia sobie z bólem.

Co powinniśmy ze sobą zabrać?

- Rzeczy, które pozwolą im czuć się jak w domu, np. ich ulubioną zabawkę lub kocyk, kubek, smoczek lub butelkę. Pamiętaj, że miękkie zabawki i inne podobne przedmioty nie są dozwolone ze względu na kontrolę infekcji

- Wygodne ubrania na dzień i na noc, kapcie, buty
- Coś do zajęcia wolnego czasu i do czytania – książki, komiksy, zabawki, gry, puzzle, przybory do pisania/rysowania. Sprzęt elektroniczny, np. przenośny odtwarzacz stereo będzie musiał być przed użyciem sprawdzony przez szpitalnych elektryków
- Przybory toaletowe
- Pamiętaj, żeby spakować również torbę dla siebie lub kogokolwiek kto zostanie w szpitalu z dzieckiem

Co się stanie, jeżeli zostaną w szpitalu?

Przebywanie poza domem może być przykre dla dziecka, szczególnie jeżeli czuje się chore, więc zostań z nim tak długo jak możesz.

Zaleca się pozostanie na noc, szczególnie jeżeli dziecko jest małe. Wszystkie szpitale są do tego przygotowane. Sprawdź przed wizytą jak to zostało rozwiązane w szpitalu, szczególnie jeżeli karmisz piersią lub musisz mieć ze sobą niemowlę. Przy skierowaniu do szpitala w nagłych wypadkach zostanie Ci automatycznie przydzielone zakwaterowanie w szpitalu.

W czasie dnia najczęściej będzie wyodrębniony pokój dla rodzica/opiekuna, lub pokój dzienny, w którym będzie można się zrelaksować z dala od oddziału szpitalnego.

NA ODDZIALE

Kto opiekuje się dzieckiem?

Pielęgniarki – pielęgniarki często pracują w zespołach opiekujących się grupą dzieci. Jedna zostanie przydzielona do dziecka, jako jego **przypisana z imienia i nazwiska pielęgniarka**. Jeżeli masz jakieś pytania, porozmawiaj najpierw z nią. Ta pielęgniarka będzie również potrafiła powiedzieć ci, jak dziecko radzi sobie z pobytem w szpitalu.

Lekarze – pracujący w pediatrii (medycyna dzieci) są specjalnie wyszkoleni do pracy z dziećmi, wiedzą więc jak dzieci mogą być wystraszone i jak sprawić, by czuły się na tyle dobrze i swobodnie na ile jest to możliwe. Lekarz Specjalista zazwyczaj spotka się z Tobą i z dzieckiem, żeby porozmawiać o jego chorobie i leczeniu.

Specjaliści od zabaw – specjalnie wyszkolony personel, który organizuje zabawę w szpitalu i pomaga przygotować dzieci do leczenia. Być może spotkaliście niektórych z nich podczas wizyty przedszpitalnej. W niektórych szpitalach są również Asystenci Zabaw, których jedynym zadaniem jest zapewnienie dzieciom zabawy. Jeżeli twoje dziecko jest nastolatkiem, niektóre szpitale mają personel który zajmuje się tą grupą wiekową. Zapytaj o to.

Jaki jest porządek dnia?

Porządek dnia może być inny w każdym szpitalu. Po śniadaniu często odbywa się obchód oddziału, gdzie lekarze i zespół pielęgniarski odwiedzają każdego pacjenta, w celu przekazania aktualnych informacji o postępie i leczeniu. Lekarze mogą jednak

przyjść i wyjść o dowolnej porze. Rano pacjenci są myci i gdy jest taka potrzeba zmienia się pościel. Po lunchu jest zazwyczaj czas na wyciszenie. Opiekunowie i rodzice mogą odwiedzać oddziały dziecięce o dowolnej porze w ciągu dnia. Inni goście najczęściej również mogą tam przebywać, ale niektóre szpitale wpuszczają ich tylko o ustalonych porach. Zapytaj o to. Obiad jest zazwyczaj około godziny 17:00. Możesz spotkać dzieci przyjmowane i wypisywane ze szpitala, zabierane na badania i operacje, a nawet biorące udział w zajęciach szkolnych. Czasami wieczorem jest przekąska.

Co z jedzeniem i piciem?

Posiłki dla dzieci będą zapewnione przez szpital w wyznaczonych godzinach. Jeżeli chcesz dać twojemu dziecku (lub innemu dziecku) coś innego, zapytaj najpierw swoją przypisaną z imienia i nazwiska pielęgniarkę. Jako że, wiele dzieci jest na specjalnych dietach, personel musi wiedzieć dokładnie co jedzą. Uważaj, żeby nie zostawiać jedzenia tam, gdzie może być ono osiągnięte przez inne dzieci. Jeżeli zostaniesz w szpitalu, to będzie się od ciebie oczekiwało, że zapewnisz sobie wyżywienie. Często w szpitalu jest kawiarenka, z której możesz korzystać.

Jak mogę pomóc?

Możesz opiekować się dzieckiem w szpitalu tak, jak w domu, myjąc, zmieniając pieluszki, karmiąc i kładąc (je) samemu spać. To może pomóc dziecku szybciej się przystosować, a pielęgniarki docenią pomoc. Ty znasz dziecko najlepiej, więc możesz mu pomóc zrozumieć co się dzieje i wyjaśnić innym ludziom jak ono się czuje. Nie obawiaj się zapytać personel jak możesz się zaangażować.

Jak mogę sobie zrobić przerwę, jeżeli zostanę?

Wyjaśnij dziecku dokąd idziesz i kiedy wrócisz. Nie dziw się, jeżeli będzie zasmucone – może czuć się bezbronnie i dużo lepiej dla niego będzie jeżeli wyrazi swoje uczucia, zamiast je ukrywać.

Jeżeli dziecko jest małe i nie chce, żebyś je zostawiał, spróbuj przejść się po oddziale, gdzie będzie mogło cię zobaczyć. Następnie, nadal na terenie oddziału, pozostań poza jego polem widzenia przez dłuższe okresy, ale zawsze wracaj. To pomoże zbudować pewność siebie (dziecka,) związaną z byciem pozostawionym samemu. Po jednym lub kilku dniach, odejdz na pół godziny, a później stopniowo wydłużaj czas nieobecności.

Jeżeli opuścisz szpital, np. żeby pójść do domu, zawsze informuj personel, że wychodzisz i kiedy zamierzasz wrócić. Poinformuj ich także, gdy już wrócisz na teren szpitala.

Pomocne może być też pozostawienie dziecku twojego zdjęcia lub innego przedmiotu do pocieszenia.

ZOSTAWANIE W SZPITALU I ODWIEDZANIE

Co jeżeli nie mogę zostać?

Wielu rodziców i opiekunów ma obowiązki w domu lub w pracy, co oznacza że nie mogą zostać ze swoim dzieckiem lub odwiedzać go tak często, jak by chcieli. Porozmawiaj z **przełożoną pielęgniarek** lub **przypisaną z imienia i nazwiska pielęgniarką**, aby być na bieżąco z informacjami dotyczącymi postępów i samopoczucia dziecka. Możesz być w telefonicznym kontakcie z przypisaną z imienia i nazwiska pielęgniarką. Możesz również wysyłać listy i kartki, które większość dzieci lubi otrzymywać. Telefony komórkowe mogą być używane w niektórych miejscach, w niektórych szpitalach, ale nie w częściach klinicznych włącznie z oddziałami. Sprawdź gdzie telefony komórkowe mogą być używane, jako że dzieci mogą chcieć zadzwonić lub wysłać sms. Pamiętaj o surowych zasadach dotyczących korzystania z aparatów fotograficznych wbudowanych w telefony komórkowe itp.

Czy krewni lub przyjaciele mogą pomóc?

Dzielenie pobytu lub wizyty z innymi, których dziecko dobrze zna, może zmniejszyć ciężką na tobie presję i dać ci trochę wolnego czasu. Powiedz o tym personelowi na oddziale lub przypisanej z imienia i nazwiska pielęgnowarce, aby wiedzieli, kto jest włączony w opiekę nad dzieckiem.

Goście są ważni, ale zbyt wielu może powodować zmęczenie i wszystkie dzieci bardziej docenią odwiedziny, jeżeli będą one rozłożone w czasie. Poproś kogoś, kogo znasz, kto w taktowny sposób zorganizuje to dla ciebie.

Radzenie sobie z resztą rodziny?

Ważne, aby nie czuli się oni wykluczeni. Zaangażuj rodzinę tak bardzo, jak to możliwe i rozmawiaj z nimi o tym, co dzieje się z ich młodym krewnym.

Poprzez zachęcenie braci, sióstr i przyjaciół do napisania kartki, zrobienia prezentu lub porozmawiania przez telefon (jeżeli to możliwe) można pomóc wszystkim poczuć się lepiej.

Jeżeli dziecko jest w szpitalu przez jakiś czas, poproś krewnego lub przyjaciela, aby z nim został, pozwalając tobie na spędzenie czasu w domu z rodziną.

OPERACJA

Co powinienem powiedzieć dziecku przed?

Utwierdź dziecko w przekonaniu, że lekarze i pielęgniarki wiedzą jak sprawić, by poczuło się lepiej i operacja jest tego częścią. Wyjaśnij, że będzie spało podczas operacji i dostanie coś specjalnego, co pomoże mu zasnąć (środek znieczulający) przed udaniem się do sali operacyjnej.

Bądź szczerzy. Nie mów dziecku, że to nie będzie bolało, bo poczuje się zawiedzione, jeżeli będzie. Wykorzystaj specjalistę od zabawy, który użyje lalek i bajek, aby przygotować dziecko do operacji.

Co jeżeli dziecko chce wiedzieć więcej?

Wyjaśnij, że pewnie nie dostanie posiłku przed operacją i może będzie musiało wziąć lekarstwo około godziny przed zabiegiem. (To lekarstwo przedoperacyjne może spowodować uczucie suchości w ustach).

Po tym może będzie mu wmasowana specjalna maść, aby znieczulić skórę, w miejscu, gdzie wbita będzie igła ze środkiem znieczulającym, aby nie bolało aż tak bardzo. Alternatywnie może być poproszone o wdychanie specjalnego powietrza (środek znieczulający), aby zachciało mu się spać.

Jedzenie lub picie przed operacją jest dla dzieci niebezpieczne, więc zawsze uważaj i sprawdź, zanim cokolwiek dziecku podasz.

Co wydarzy się w dniu operacji?

Jeżeli dziecko ma wziąć kąpiel lub prysznic przed operacją, to zaoferuj, że ty to zrobisz.

Czasami dzieci muszą założyć koszulę operacyjną z luźno związanymi tasiemkami z tyłu i bez niczego pod spodem. Jeżeli jest to niemiłe, pozwól dziecku o tym porozmawiać, a nawet poćwiczcie jak sobie z tym radzi. Dziecko może tego nie lubić, więc możesz zapytać, czy możliwe jest, żeby zostało w swoim własnym ubraniu, np. pidżamie lub bieliźnie. Następnie, po przygotowaniu do operacji, pomóż mu ułożyć się spokojnie w łóżku.

To czy przyjęte jest, aby rodzic lub opiekun wchodził z dzieckiem do sali anestezyjologicznej zależy od szpitala. Dowiedz się z wyprzedzeniem, jakie zasady panują w szpitalu, pytając **Przełożoną Pielęgniarek** lub **Anestezjologa**. Jeżeli jest to coś, na czym ci bardzo zależy, to możesz poprosić o rozmowę z anestezjologiem na ten temat. Jeżeli dziecko zaaklimatyzuje się tam szybciej z tobą i jesteś pewny, że poradzisz sobie w sali anestezyjologicznej, to twoja obecność może pomóc anestezjologowi. Jeżeli nie możesz wejść do sali anestezyjologicznej, porozmawiaj z Przełożoną Pielęgniarek, o tym, kiedy najlepiej wyjść i wrócić.

Co dzieje się później?

Dziecko będzie przebywać w pomieszczeniu pooperacyjnym. Kiedy wróci na oddział, musi odpoczywać i spać tak dużo, jak to możliwe, aby wspomóc dochodzenie do zdrowia. Nie obawiaj się, jeżeli dziecko dużo śpi, lub jest niespokojne - będzie spało spokojniej, gdy przestanie działać środek znieczulający. Pielęgniarki uważnie monitorują pacjentów dochodzących do zdrowia po operacji. Powiedzą ci, kiedy dziecko będzie mogło bezpiecznie się napić, usiąść lub pójść do toalety.

WYJŚCIE DO DOMU

Poczyń przygotowania z wyprzedzeniem, aby wszystko było zaplanowane, gdy dowiecie się, że możecie opuścić szpital. Pamiętaj, aby zorganizować transport, ponieważ poza sytuacjami (,)gdy dziecko wymaga przewiezienia karetką, będziecie musieli sami pojechać do domu.

Możesz dowiedzieć się dosyć nieoczekiwanie, że dziecko może iść do domu. Obawy związane z opieką nad dzieckiem bez znajdującego się w pobliżu personelu medycznego i pielęgniarskiego są normalne.

Przy wypisywaniu dziecka ze szpitala otrzymasz wszystkie lekarstwa, środki przeciwbólowe i materiały opatrunkowe, które będą potrzebne przez kilka dni. Zostaną ci one dostarczone na oddział lub będziesz musiał odebrać je ze szpitalnej apteki. Nie spiesz się i porozmawiaj z Przełożoną Pielęgniarek przed opuszczeniem szpitala. Zadaj wszystkie pytania, które chcesz zadać, aż będziesz w pełni usatysfakcjonowany. Upewnij się, że wiesz wszystko o lekarstwach które ci dano, wszelkich innych lekarstwach, które możesz podać; kto zmieni opatrunki oraz kiedy i z kim się kontaktować, jeżeli będziesz potrzebować porady medycznej. Jeżeli planowane są wizyty kogoś z zespołu pielęgniarek środowiskowych lub opieki domowej, to dowiedz się kiedy.

Jeżeli dziecko wymaga specjalnego sprzętu (np. nebulizator, maszyna odsysająca), powinieneś być poinstruowany jak on działa, jakie części zapasowe będą ci potrzebne i co zrobić, jeżeli się zepsuje lub będzie musiał być wymieniony.

Wizyty kontrolne?

Czasami wyznaczane są wizyty kontrolne w klinice dla niehospitalizowanych pacjentów, aby sprawdzić postęp i proces dochodzenia do zdrowia dziecka. Datę wizyty kontrolnej możesz otrzymać przed opuszczeniem szpitala lub pocztą po powrocie do domu. Jeżeli nie otrzymasz nic przez dwa tygodnie, zadzwoń na oddział, aby dowiedzieć się co się dzieje.

Szpital powinien wysłać do twojego lekarza pierwszego kontaktu list o chorobie dziecka oraz wszelkich lekarstwach, które bierze. Przy następnym wizycie w przychodni sprawdź, czy przychodnia otrzymała ten list.

POWRÓT DO NORMALNOŚCI

W domu

Dziecko może być niespokojne i wytrącone z równowagi przez jakiś czas po pobycie w szpitalu. Może nie odstępować cię na krok i płakać, gdy je zostawiasz. To normalne. Przez okazywanie dziecku swojej miłości i wsparcia w tym okresie, pomożesz mu „powrócić do normalności” i czuć się znowu bezpiecznie tak szybko, jak to możliwe. Daj dziecku szansę rozmawiania o jego doświadczeniach. Młodsze dzieci najlepiej zachęcać do wyrażania uczuć za pomocą zabawy. Pomogą im w tym zabawki związane ze szpitalem i lekarzem.

Również nastolatki muszą radzić sobie ze swoimi doświadczeniami. Spróbuj stwarzać okazje do rozmowy, mimo że mogą oni nie chcieć z tobą rozmawiać i może będą woleli porozmawiać z przyjaciółmi osobiście lub przez Internet.

Dzieci i młodzież z niepełnosprawnością intelektualną również muszą wyrazić swoje doświadczenia. Ty najlepiej będziesz wiedział co może być pomocne. Można do tego zaangażować szkołę dziecka lub innych specjalistów, którzy z nim pracują.

Jeżeli masz inne dzieci, pobyt ich rodzeństwa w szpitalu może mieć na nie różny wpływ. Bądź otwarty na ich obawy i nie dziw się jeżeli będą zachowywać się inaczej. Mogą być trochę zazdrosne o uwagę, którą skupia na sobie „chore dziecko”, więc mogą docenić dodatkowy czas spędzony z tobą lub okazję do podzielenia się swoimi uczuciami.

Ty możesz czuć się zaniepokojony, zmartwiony i niepewny tego, czego możesz oczekiwać w związku z dochodzeniem do zdrowia i zachowaniem twojego dziecka. Jeżeli masz jakiegokolwiek obawy skontaktuj się z oddziałem, twoim lekarzem pierwszego kontaktu lub NHS 24. Nie ma nic złego w poproszeniu o pomoc i poradę.

Proszę wykorzystaj to miejsce na numery telefonów, pod którymi możesz uzyskać pomoc:

NHS 24: 0845 242424

Twój lekarz

Oddział szpitalny

Twoja pielęgniarka środowiskowa (health visitor)

Dziecięca Pielęgniarka Środowiskowa (Community Children's Nurse)

W szkole

Dziecko może mieć obawy przed powrotem do szkoły lub przedszkola po swojej nieobecności. Zachęć je, żeby z tobą o tym porozmawiało. Pomocne może być jeżeli pierwszego dnia po powrocie do szkoły pójdziesz z dzieckiem do klasy. Najpierw skonsultuj to ze szkołą. Poinformuj nauczycieli i inne osoby pracujące z dzieckiem o doświadczeniu dziecka ze szpitala i o tym, w jaki sposób sobie radziło, aby umożliwić wypracowanie strategii wsparcia dla dziecka.

Personel musi również wiedzieć o lekarstwach dziecka i o tym czy może ono brać udział w zajęciach takich jak WF, czy też musi odpoczywać. Czasami można zorganizować „stopniowy powrót”, wtedy przez jakiś czas dziecko (spędza wraca tylko na kilka godzin dziennie).

Jeżeli doświadczenie szpitalne było dla nastolatka stresujące, szkoła może być w stanie zaoferować dostęp do psychologa. Możesz zapytać w szkole, czy taka usługa jest dostępna.

Opinia dziecka o opiece szpitalnej – powiedz personelowi

Zachęć dziecko, aby napisało lub narysowało coś na temat swojego pobytu w szpitalu i o swoich uczuciach z tym związanych, aby pomóc mu poradzić sobie z tym doświadczeniem. Dziecko poczuje się ważne, jeżeli przekażesz jego opinię personelowi szpitala, który doceni uwagi, jako pozytywny wkład w udoskonalanie ich usług.

Twoje uwagi – przedyskutuj swoje opinie z personelem medycznym

Twoja opinia jest również bardzo ważna. Powiedz personelowi szpitala i/lub twojemu lekarzowi pierwszego kontaktu co było dobre w leczeniu dziecka i gdzie opieka mogłaby być lepsza. Ważne dla nich jest, aby dowiedzieć się na ile czułeś się wspierany podczas leczenia i dochodzenia do zdrowia twojego dziecka.

POMOCNE ORGANIZACJE:

- Carers Centres and Carers Organisations www.princessroyaltrust.org.uk/map
- CHIP + Children in the Highlands Information Point + www.chipplus.org.uk/index.htm
- Contact a Family www.cafamily.org.uk
- Family Support and Information Service, Yorkhill Tel: 0141 201 0736/ 0707 or call the hospital switchboard on 0141 201 0000 and ask to have us paged, or e-mail us at family.information@yorkhill.scot.nhs.uk
- Parent-to-parent, Tayside <http://www.parent-to-parent.org/index.html>
- Special Needs Information Point (SNIP) www.snipinfo.org
- Young Carers www.youngcarers.net

Tylna strona (jeżeli się zmieści)

Akcja na Rzecz Chorych Dzieci (oddział w Szkocji) jest jedyną fundacją w Szkocji, której celem jest informowanie, promowanie i prowadzenie kampanii na rzecz potrzeb WSZYSTKICH chorych dzieci i młodych ludzi w ramach naszego systemu opieki zdrowotnej.

Do naszej pracy należy:

Współpraca z innymi w celu zapewnienia takich usług zdrowotnych dla chorych dzieci i młodych ludzi, które są planowane w środowiskach koncentrujących się na dziecku z odpowiednią liczbą wyszkolonego personelu.

Informowanie młodych ludzi, rodziców i opiekunów o ich prawach i obowiązkach oraz umożliwianie im uczestnictwa w podejmowaniu decyzji o leczeniu i opiece nad ich dzieckiem.

Poszerzanie świadomości i reprezentowanie potrzeb i obaw dzieci na forum rządu, komisji opieki zdrowotnej i organizacji pozarządowych

Promowanie wysokiej jakości usług opieki zdrowotnej w domu i w szpitalu, pracując jednocześnie nad osiągnięciem równości usług i dostępu do nich na terenie całej Szkocji

Aby uzyskać informacje w twoim języku zadzwoń: 0131 553 6553

5 języków etnicznych

W celu uzyskania pełnej listy publikacji, proszę udać się na stronę Akcji na Rzecz Chorych Dzieci (oddział w Szkocji) pod adresem www.ascscotland.org.uk.

Po inne informacje proszę kontaktować się z:

Action for Sick Children (Scotland)
22 Laurie Street, Edinburgh EH6 7AB
Tel: i0131 553 6553
Website: www.ascscotland.org.uk
Email: enquiries@ascscotland.org.uk

Action for Sick Children (Scotland) is a company limited by guarantee, No 100114 and a Scottish Charity OSCR No. SCO06016. Registered office, 22 Laurie Street, Edinburgh EH6 7AB.

Translated by Fife Community Interpreting Service